

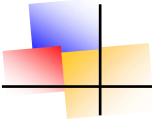

Zborové listy

Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Znovuzrodenie...
Ty tomu nerozumieš
Maratón
Výročie reformácie
Adamovo mlčanie
Detská rubrika

Slovo na tento mesiac

Potom čakal, že zarodí hrozno, ale zarodila plánky. Iz 5,2

V tomto mesiaci si chceme viac ako inokedy uvedomovať, že máme dostatok každodenného chleba, že máme spoločenstvo zboru bratov a sestier, že máme zástup svedkov viery, ktorí nás predišli a priniesli ovocie viery v Pána Ježiša Krista. Sú to dôvody k vďačnosti, ale aj k zamysleniu, aké ovocie prinášame ako zbor aj jednotlivci.

Uvedený výrok je výpoveďou Boha Izraela na adresu Božieho ľudu, ktorý prirovnáva k vinici. Je to vyjadrenie Božieho sklamanie, že pri všetkej Jeho starostlivosti o vinicu a o všetko potrebné k tomu, aby priniesla v čase dozrievania zrelé ovocie, našiel „nedozrelky“ – plánky. Boh sa pýta: „Čo som ešte mal urobiť pre svoju vinicu, a neurobil som?“ (Iz 5,4). Akoby Boh išiel vo svojej láske tak ďaleko, že spytuje sám seba. Áno, Boh išiel vo svojej láske až tak ďaleko, že svojho Syna vydal na smrť za naše hriechy. Je prekvapujúce, koľko lásky, záujmu, milosrdenstva aj výchovy bolo preukázané Božiemu ľudu a pritom takýto výsledok. V čom je tá príčina? Po vymenovaní planého ovocia: Bezprávie, nespravodlivosť, pôžitkárstvo, to, že zlé nazývajú dobrým a dobrým zlé, ospravedľovanie bezbožných ... (Iz 5,7-23), je nazvaný dôvod „odmietli poučenie Hospodina zástupov a opovrhli rečou Svätého Izraelovho“ (Iz 5,24). Rozumieme tomu tak, že aj pri splnení všetkých podmienok potrebných k rastu je veľmi dôležité kvalitné semeno a kvalitný druh rastlín či stromov. Ale aj vtedy, ak ide o kvalitný druh ale rastlina sa niečím nakazí, môže byť zablokovaná na prijímanie živín a prestane prinášať zdravé plody.

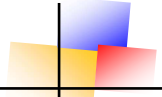
Uvedomme si, aké máme hlboké poučenie z Božieho slova, aby sme sa aj my nedali nakaziť nedôverou voči Božiemu slovu.

Veď Boh nám v Kristu daroval všetko potrebné k životu a vyjadruje veľkosť svojej lásky k nám. „Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?“ (R 8,32). Naš Pán práve z týchto dôvodov právom očakáva zrelé ovocie pri nás aj v našom zbere. Nech je aj v nás radostné očakávanie viery, že keď nás k tomu povolal, On to aj učiní.

V tom je naša nádej a povzbudenie do ďalších dní práce námaha pre evanjelium.

Sme dlžní lásku Kristovu všetkým. Pamätajte, že „On pripravil skutky, aby sme v nich chodili“ (Ef 2,10). Len nech naše srdce je pred Ním pokorné, Jemu odovzdané a dôverujúce Božiemu slovu. Je nám daná milosť, že sme sa mohli nájsť v Božej láske a pravde a zápasíť o nesenie zrelého ovocia na Jeho slávu a česť. Nech je nám v tom sám Pán cirkvi milostivý.

Váš brat kazateľ

Znovuzrodenie – proces či jednorazový akt?

Kladiete si túto otázku, alebo ste sa zmierili s tým, že to môže byť jedno i druhé? Kresťanská literatúra totiž zastáva oba tieto názory. Čo však hovorí Božie slovo? Myslím teraz na prípad apoštola Pavla. Ak poznáte jeho stretnutie s Pánom Ježišom pred Damaskom, odpoveď poznáte. Išlo o akt.

Známy evanjelista Spurgeon zastával biblický názor a svojim poslucháčom ilustroval tieto dva možné prístupy a chápanie znovuzrodenia na troch chlapcoch, ktorí sa chceli okúpať v jazere. Prvý ponoril ruku do vody a povedal: Je studená, ja do nej nevojdem. Ďalší bol odvážnejší, postúpil až tak ďaleko od brehu, že mu voda siahala po pás, ale chvel sa zimou a radšej sa vrátil. Tretí skočil hlavičkou do vody a ohodnotil ju ako výbornú. Márne vak pozýval svojich dvoch priateľov, neuspel.

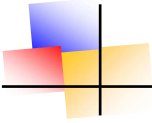
Nepripomína nám to našu pozíciu a vzťah k zvesti evanjelia? Pavol hovorí: Keď sme počuli slovo pravdy, evanjelium o našom spasení a uverili sme, boli sme zapečatení Duchom svätým! Zodpovedá to iba jednej z tých troch pozícií, ktoré demonštrujú chlapci pri jazere. Tomu, kto skočil. Aj evanjelium ako tá voda jazera sa môže niekomu zdať studené, nepríjemné na dotyk s naším telom, s nami samými. Máme vždy dosť výhovoriek neskočiť, nevstúpiť, aby nás voda úplne zaplavila, ako skočiť. Akt znovuzrodenia je aktom uverenia. Štartom našej viery, ktorá nie je z nás, ale je Božia, je zhora. Má úplne iný a nový rozmer, ako jej vieme dať my sami. Viera je aj odovzdanie, totálne, ako nezostala na tele toho chlapca, čo skočil, ani jedna čiastka tela suchá. Tak by sme aj my mali byť zaplavení Kristom Ježišom, jeho životom, ktorý v nás nemá mať nejakú čiastku, ale je bytostný, celostný.

Kde sa nachádza vo vzťahu k evanjeliu? Už si doňho ponoril aspoň ruku, získal si s ním nejaký ten prvý kontakt? Alebo sa chvejúci dostáva až po pás vo vode, ale predsa vycúva? Je žiaduce, aby si nebral do úvahy týchto priateľov, ale skočil a vyskúšal sám, či je voda naozaj taká studená, alebo je dokonca úplne výborná na plávanie?

M. Bielik

Ty tomu nerozumieš

„**Ty** tomu nerozumieš!“ - vyhlási ratolesť prerastajúca rodičov a povznesene „odpláva“ so zdvihnutou hlavou (v tom lepšom prípade – spôsobov je viacero). Rodič, poctivo sa snažiaci pochopiť nepochopiteľné, zostáva stáť s otvorenými ústami – porazený „silou argumentov“.

Situácia však o 20 – 30 rokov nastane znovu a teraz zostáva stáť s otvorenými ústami pred svojou vyťahnutou ratolesťou dospelý syn. A takto sa to pravidelne opakuje. Rodičov to bolí, ale istá revolta patrí k mladosti a „prsty si musí popáliť“ každý sám. Dôležité je, aby dieťa pri svojich „kotrmelcoch“ vedelo, že rodičia ho neprestali milovať. Že má domov, kde sa môže kedykoľvek vrátiť.

Horšie je, keď takýto postoj zaujmú voči svojmu okoliu nielen adolescenti, ale aj dospelí ľudia. Keď nevedia vyjadriť svoje postoje alebo ich obhájiť – prestanú komunikovať a odchádzajú. Z priateľských vzťahov, z manželstiev, zo zborov – lebo **oni** (všetci „v jednom vreci“) tomu nerozumejú. Zanechávajú za sebou smútok, ublíženie. Ale aj túžbu, aby sa vrátili. A nezodpovedané otázky: „Prečo.....?“ Lebo nik ich nevyhnal – odišli sami, dobrovoľne, z vlastného rozhodnutia. Spočiatku sú iste spokojní, lebo „niečo“ sa zmenilo. Ale na ako dlho? Kedy zas príde čas, keď „zistia“, že im prestali rozumieť tí ďalší?

Mladý človek sa búri voči autoritám – rodičom, učiteľom, kazateľom. **Ak** dospeje, pochopí, že je možné meniť len samého seba. Až keď zmení svoje myslenie, začína sa pýtať: „Rozumiem tomu? Mám právo odsudzovať, keď nepoznám?“ Vtedy sa postoj: „**Oni** - musia (alebo mali by)“ začína meniť na: „**Ja** – môžem“.

Ja – môžem pomôcť slabšiemu,
môžem vypočuť užialeného,
môžem povedať slová povzbudenia.

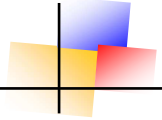
Ja môžem veľmi veľa.

Kamila Motýľová

Maratón

Najdlhšia atletická bežecká trať vznikla ako pripomenka na prvý bežecký výkon na vzdialenosť 42 195 metrov z 5. storočia p. n. l. v starej Helade. Vtedy správu o víťazstve Grékov nad presilou Peržanov priniesol od osady Marathon bežec – bojovník a podľa povesti vysilený padol mŕtvym na zem. Spolu s obnovením olympijských tradícií sa zrodila aj tradícia mestských maratónskych behov. Druhý po americkom Bostonskom maratóne na svete je Košický MMM.

Behal som ho ešte po starom – z Košíc do Sene. Cestou do Sene vietor do chrbta, na obrátke cigánska cimbalová muzika a naspäť, proti vetru, do Košíc – galeje. A potom osudový 35. kilometer už na predmestí Košíc, keď sa lámali charaktery a kŕče v nohách nepustili ďalej tých, ktorí nemali krídla a vieru, že je možné vydržať až do cieľa. Tých posledných 7 kilometrov ako keby ani nebol beh pozemský, ale beh s pomocou toho, čo je v človeku netelesné a korešponduje s večnosťou. Kríza na 35. kilometri je zákonitý jav. Týka sa všetkých účastníkov behu, ale nie divákov na chodníku. Tí ju však často komentujú s pohoršením nad slabosťou či priam

nespôsobilosťou atlétov, ktorým sa hladký elegantný beh zmenil na křčovitý boj – len nezastať a vydržať!

Vráťme sa v túto 1. októbrovú – maratónsku nedeľu do lavíc nášho zboru. Boj viery kresťanov je podobný celoživotnému behu na dlhú trať. Koľkí z nás, bratia a sestry, sme bežcami na ceste a koľkí divákmi na chodníku, ktorí vyslovujú iba kritické súdy a múdre rady, ako treba napredovať v zbere? Ak ale sám nechytíš „lopату“ do rúk, sú tvoje múdre rady pre pracovníkov na Božej vinici len trpkým pohoršením a nie povzbudením. Byť na ceste viery a mať spoločný cieľ neznamená, že všetci budú robiť všetko – amatérsky a nekvalifikovane. Tvoja spôsobilosť ťa predurčuje k tomu, aby si v našom zbere pracoval tam, kde si najužitočnejší ako profesionál. Ak si univerzálne zdatný ako desaťbojár, vďaka za obdarovanie. To, čo je ale najdôležitejšie v službe, je čisté, statočné, odhodlané srdce a vytrvalosť. Mentálna kondícia žiaľ často odchádza po tridsiatke so spomienkami na mladosť. Ja si tú svoju, aj telesnú kondíciu, posilňujem prácou na Bardejovskej ulici, kde je dosť práce pre všetky vekové skupiny. Že práca môže byť hrou a hra prácou, je poznatok učiteľa národov J. A. Komenského. Spoločná práca pomáha však predovšetkým vzájomne sa spoznávať a utužovať naše spoločenstvo na ceste k veľkému cieľu.

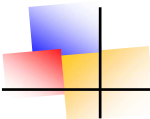
Milan Motýľ

Výročie reformácie

Každoročne si koncom októbra pripomíname udalosti z Wittenbergu. V novodobých dejinách sa 31.október považuje za začiatok reformácie v kresťanstve, hoci tieto udalosti predchádzali mnohému snaženiu, ktoré je spájané s aktivitami učenia Johna Wiklifa, Jana Husa a rôznych iných v tej dobe v katolíckych kruhoch označovaných hnutí, za kacírsku

V roku 1517 Martin Luther pribil na bránu hradu svojich 95 téz o odpustkoch ako reakciu na propagáciu odpustkov kazateľa Tetzela. Na ilustráciu jeden z dokumentov o odpustkoch:

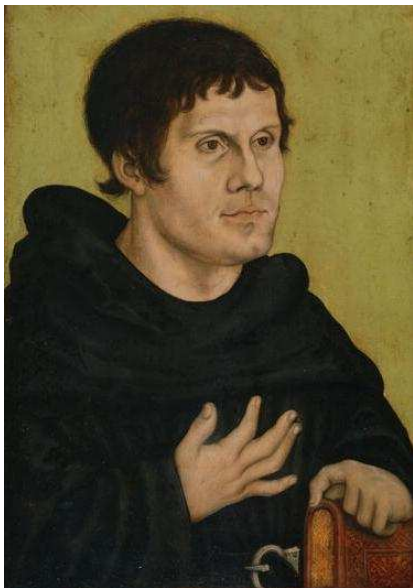
„Mladý 27-ročný arcibiskup Albert z Mohuča si potreboval vydržať niekoľko svetských statkov - obručí a tak sa dohodol s Rímom, že si zaobstará prostriedky tak, že po predaji odpustkov ostane časť jemu a časť pôjde na stavbu chrámu svätého Petra v Ríme. Disponoval stálou predajnou expozíciou, v ktorej boli údajné celé rozštvrtené telá svätých, čítajúce 17 433 úlomkov kostí, kosti Izáka, mana z púšte, úlomok z Mojžišovho horiaceho kriku, amfora z Kány, kúsok trňovej koruny, kamene, ktoré zabili Štefana a iné, ktoré predstavovali na tú dobu imanie astronomickej ceny.

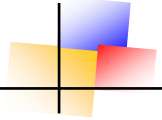
Martin Luther (1453-1546) augustiánsky mních, nachádzal vo svojich úvahách a počas prednášok na Wittenberskej univerzite nový výklad Božej spravodlivosti, ktorá omilostuje hriešnika, ktorý sa jej chopí vierou. (Rim.1,17). Zvlášť sa venoval výkladu epištol apoštola Pavla Rimanom, Galatanom a žalmom. Pre Luthera bola úplná odpoveď na celú nadstavbu sviatostného a formálneho kresťanstva, ktorú cirkev za 1500 rokov vztýčila v reči Písma v tom, že človek je spasený vierou a nie len dobrými skutkami, ktoré sú len potvrdením jeho vedomia, že je spasený.

Dišputa mala obrovský ohlas a sila argumentov z Písma oslovila veľkú časť verejnosti, ktorá bola zasiahnutá rozporuplnými udalosťami a bojmi o pápežský trón a tým aj veľkú moc vo vtedajšom feudálnom svete. Dišputa – prednáška, sa stala špúšťačom ďalších udalostí, ktoré M. Luthera vtiahli do udalostí, ktoré zo začiatku ani sám nepredpokladal. V roku 1519 sa konala ďalšia odborná dišputa v Lipsku a v roku 1520 verejné spálenie pápežskej buly - výnosu, v ktorom sa vyhrážalo Lutherovi pápežskou kliatbou. V roku 1521 vo Wormse na ríšskom sneme Luther odmietol odvolať svoje spisy Kresťanskej šľachte nemeckého národa, Babylonské zajatie, Kresťanská sloboda, všetko na svoju dobu prevratné diela, ktoré obviňovali Vatikán z neoprávneného prevracania Svätého písma, na ktorom si založila pápežská moc svoj vplyv nad svetom.

Luther mal na rozdiel od svojho predchodcu Jana Husa z českého kráľovstva veľké šťastie, lebo pred horiacou hranicou ho uchránil azyl nemeckého panovníka Fridricha III. Múdreho.

Po návrate do švajčiarskeho Wittenbergu sa stal čiastočným praktickým reformátorom cirkvi ale bojoval aj proti radikálnym novokrstencom a proti humanistovi Erasmovi Rotterdamskému, ktorý ustúpil od istoty náručia katolíckej cirkvi a veril v mravnú nápravu. Luther pochopil, že náprava je v reforme príklonu k Slovu. Stal sa v protiklade k Erasmovi hlásateľom evanjelia. V roku 1525 v postoji proti Rolníckemu povstaniu však stratil úctu širokých mas ľudu. Zvážil, že nová cirkev sa presadí len s podporou zavedeného poriadku feudálov a bohatých miest, a preto pravdepodobne obetoval roľníkov. V tom bol a zostal dieťaťom svojej doby a nedokázal prekročiť v niektorých bodoch jej tieň.

Pre potreby cirkvi, ktorú organizačne začlenil do zemských celkov, vytvoril spevník, na svoju dobu prevratné dielo. Po nemecky hovoriace národy mu vďačia aj za historickú udalosť, prvý preklad Svätého písma v nemeckom jazyku, ktorý mal nesmierny dosah na povznesenie národa. Prekladu sa venoval do roku 1534 na hrade Wartburg. Lutherov preklad sa stal základom pre kodifikáciu spisovnej nemčiny.

V posledných rokoch sa venoval výkladu Večere Pánovej v spore o prítomnosti tela Božieho pri prijímaní, tak ako o tom dodnes učí katolícka vierouka. V článkoch ešte v závere života sformuloval svoje vieroúčné názory v ktorých sa ocitol v príkrom protiklade s doktrínami katolíckej cirkvi.

Jeho spisy a úvahy sú dodnes základom luteránskej cirkvi a sú určené odbornej verejnosti. Niektoré jeho kázania sú zas neuveriteľne prosté a úprimné. Zvlášť tie, kde sa vyznáva z potreby osobnej modlitby. Zaiste tieto myšlienky boli aj jednotiacim prvkom v jeho jasnej a presvedčivej príťažlivosti, s akou oslovil prostý ľud. V dobe keď gramotnosť a prístup k základnému vzdelaniu a aj k prameňu Svätého písma bola zriedkavá, priblížil zrozumiteľne a úprimne jemu zjavenú pravdu. Jeho súčasníci sa zhodli na tom, že ovládal umenie empatie a diplomacie a vedel primerane rozprávať nielen s mocnými sveta a so vzdelancami, ale aj s jednoduchými ľuďmi.

Martin Luther bol človek z mäsa a kostí a mnohých pobúrila tým, že sa vo vedomom rozpore s mníšskym sľubom celibátu, ktorého bol zástancom, oženil. Bol údajne dosť výbušnej povahy a za svojho života mal okrem oddaných spolupracovníkov aj veľa odporcov.

Na jeho učenie a snahy nadviazali v nasledujúcich storočiach noví a noví reformátori, ktorí už mohli budovať na základoch obnovy cirkvi, ktoré sa podarili z Božej milosti Martinovi Lutherovi a jeho prívržencom.

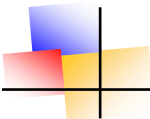
D. Klincková

Larry Crabb, Al Andrews, Don Hudson

Adamovo mlčanie

(Úryvok)

Kde bol v biblickom príbehu Adam, keď had pokúšal Evu? Bol Adam s Evou celú dobu, keď ju had oklamával? Stál vedľa svojej ženy a počul každé slovo? Pokiaľ áno, musíme si položiť zásadnú otázku: **PREČO NIČ NEPOVEDAL?** Adam mlčal. Stál tam, počul a videl všetko, čo sa dialo a nepovedal ani slovo. Prehral svoj prvý duchovný zápas. Sklamal ako muž!

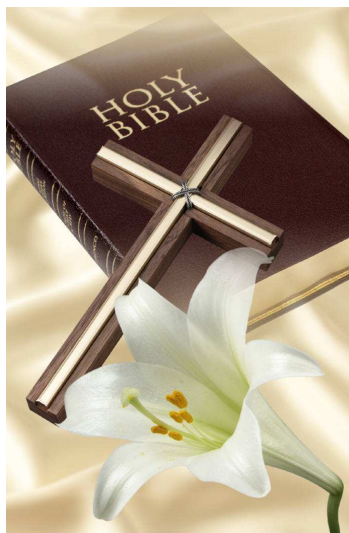

Adamovo mlčanie je počiatkom zlyhania každého muža. Mužovi vyhovujú situácie, v ktorých presne vie, čo má robiť. Akonáhle sa veci začínajú komplikovať, stráca orientáciu a má sklon z celej situácie vycúvať. Keď ho život frustruje svojou nevypočítateľnosťou, zmocňuje sa ho často zlosť.

Od tejto chvíle prichádzajú problémy. Zahľadený do seba, stráca muž kontrolu nad behom svojho života. Výsledky vidíme okolo seba každý deň: neovládaná sexuálna vášeň, pasívni manželia a otcovia, zlostní muži, ktorí chcú všetkých ovládať. Na počiatku toho všetkého stojí Adam, ktorý mlčal, keď mal hovoriť.

Nastal čas, aby muži obnovili svoj hlas, načúvali Bohu – a hovorili.

Muži sú povolani k tomu, aby si pamätali, čo Boh povedal a podľa toho aj v pravý čas hovorili a kráčali do nebezpečnej neistoty s dôverou a múdrosťou, ktorá pochádza z načúvania Bohu. My však podobne ako Adam, často na Boha zabúdame a mlčíme. Satan potom víťazí na mnohých frontoch v spoločnosti, v cirkvi, v živote našich manželiek, detí a priateľov.

Vybrala D. Klincková

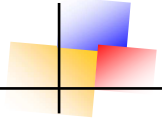
Drahí naši spolubratia, týmto „múdrom“ sme vás nechceli uraziť a zjednodušiť zaškatuľkovať. Ďakujeme za vás, že sa snažíte nemlčať, keď treba hovoriť.

(Pozn. redakcie)

Detská rubrika

Cez prestávku v škole

Vo vedľajšej triede bolo otvorené okno. Vletela som rýchlo do triedy, sadla som si na okno a pozerala sa na pekné dievčatko. Veľmi sa mi páčilo. V dlhých čiernych vlásokoch mala veľa farebných sponiek a

štipčekov. Očká modré, líčka ružové, aj šatôčky boli pekné pestrofarebné. Dokonca aj nechťiky mala namaľované – lesklé a ružové. Iste sa aj jej veľmi páčili, lebo sa na ne pod lavicou často pozerala. Na stole pod knihou mala položené zrkadielko a občas sa aj doňho pozrela. Asi kontrolovala, či má všetky sponky na na svojom mieste. No, proste, bola to veľká parádnica. Aj ja som sa chcela pozrieť do zrkadielka. Ledva som ale stihla uletieť, lebo dievčatko ma chcelo zapučiť knihou. Nuž asi som sa jej nepáčila. Zľakla som sa, ale aj tak som za ňou letela cez prestávku na chodbu.

„Zitka, Zitka, aká si pekná!“ - zbiehali sa k nej spolužiačky. Zitku chvála veľmi tešila a vysvetľovala dievčatám, že to nie sú len také obyčajné šaty – sú predsa značkové a stáli veľa peňazí. Dievčatá mrzelo, že ich šaty sú len také obyčajné a tak sa začali všetky vyťahovať. Z akého obchodu má Majka topánky, akú drahú školskú tašku kúpila mamka Julke, na akej luxusnej dovolenke bola Drahuška s rodičmi. Vychvalovali sa navzájom medzi sebou a potom začali každého ohovárať. Asi si chceli dokázať, že ony sú tie najkrajšie a obdivuhodné. Ale že by aj najmúdrejšie? Mne sa už Zitka prestávala páčiť.

Vtedy vyšlo z triedy dievčatko. Tiež bolo veľmi pekné, aj keď vo vlásokoch malo iba jednu sponku a jej veľakrát prané šatôčky nehýrili farbami. Dievčatá nafúkane začali na ňu volať: „Vierka, poď k nám na chvíľku!“ A potom sa pred ňou ďalej vyťahovali. Vierke to bolo nepríjemné, lebo vedela, že jej oblečenie sa s ich nedá porovnať. Bola tichučko a snažila sa byť nenápadná. Zitka sa je ale vyzývavo opýtala: „Vierka, to oblečenie máš po staršej sestre?“

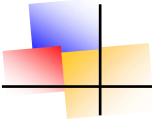
Vierke sa oči zaliali slzami, nevládala ani odpovedať a ušla do triedy. Veď to bola pravda, šaty aj topánky mala po sestre Elenke. Ale veď šaty mamka vyprala a vyžehlila. Nemohla jej kúpiť nové, nemala na ne peniaze. Otecka už nemajú a ona sa musí starať, aby Vierka, Elenka a ich dvaja bračkovia mali to najpotrebnejšie.

Bolo mi Vierky veľmi ľúto a hnevala som sa na Zitku. Už sa mi vôbec nepáčila. Načo sú jej všetky tie parádne veci, keď je taká zlá? Nechcela by som ju za kamarátku a iste ani vy, milé deti. Veď najdôležitejšie je predsa mať dobré srdiečko.

Rozhodla som sa, že už nepôjdem so Zitou na prechádzku. Počkám, až sa Vierka utíši a po vyučovaní poletím za ňou ku nim domov. Vierka má iste veľmi dobrú mamku a milých súrodencov. Veď vám potom porozprávam o všetkom, čo s nimi zažijem.

Pozdravujem vás, milé deti a „bzzzzz, bzzzzz“

muška Šuška.

Staršovstvo informuje

- ✚ Br. kazateľ a br. Bielik pri návšteve Vítkoviec 13.9. odovzdali bratom a sestrám výťažok mimoriadnej zbierky.
- ✚ Od októbra sa bude uplatňovať nová úprava nedeľných zhromaždení, ktorú odsúhlasila členská schôdza.
- ✚ V prvú októbrovú sobotu sa uskutoční brigáda na Bardejovskej spojená so spoločným obedom.
- ✚ Členská schôdza odsúhlasila návrh staršovstva na predĺženie pôsobenia br. Halžu ako správcu zboru do r. 2012.
- ✚ Staršovstvo pripravuje zmenu starej poistky zborového domu proti živelným pohromám pre jej zastaranosť.
- ✚ Staršovstvo vyzýva členov k pravidelným príspevkom na fond Bardejovská.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

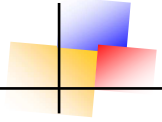
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 23.10.2009 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková, K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu počas besiedky

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

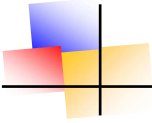
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti:

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy v mesiaci október.
- ✚ Za návštevu v Michalovciach
- ✚ Za misiu doma i v zahraničí.
- ✚ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi.
- ✚ Za duchovne budovanie a rast zboru
- ✚ Za svedecký život blíznym
- ✚ Za pracovníkov zboru
- ✚ Za mládež , dorast a deti v zbere

Program na mesiac október

1.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
3.	So	Zborová brigáda na Bardejovskej
4.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Bielik, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby
5.	Po	17.30 Mládež
8.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
9.	Pi	17.00 Vitkovce
11.	Ne	10.00 Zhromaždenie poďakovania za úrodu, /br. I. Žežula, kaz. P. Halža/ Spoločný obed s pokračovaním o 13.00
12.	Po	17.30 Mládež
15.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
17.	So	17.00 Zborová biblická škola
18.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. Bielik/ Návšteva do zboru CB Michalovce
19.	Po	17.30 Mládež
20.	Ut	17.30 Schôdza staršovstva
22.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
25.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Petrejčík, kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín 18.00 Michaľany
26.	Po	17.30 Mládež
29.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
31.	So	17.00 Zborová biblická škola
1.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. D. Klein, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista 18.00 Modlitby

Zmena programu vyhradená.